Over de musicus

Ralph Rousseau Meulenbroeks* speelde op 8-jarige leeftijd piano, gitaar en basgitaar en combineerde later zijn conservatoriumstudie contrabas (bij Henk Guldemond) met een universitaire studie en een promotie in de natuurkunde. Aan zowel zijn doctorstitel als zijn diploma "Uitvoerend Musicus" wist hij het predicaat cum laude te verbinden. Als bassist werd hij gevraagd voor het Koninklijk Concertgebouworkest en werkte hij met dirigenten als Riccardo Chailly, Bernard Haitink, Nikolaus Harnoncourt en sir Georg Solti. Hij trad daarnaast veelvuldig op als solist, zowel in recitals als met orkestbegeleiding en maakte diverse radio-, tv- en cd-opnamen. Bovendien vond hij nog tijd om zich in diverse bands bezig te houden met jazz-, pop- en rockmuziek.

De kennismaking met de viola da gamba in 1996 gaf Ralph de gelegenheid om zich verder als solist te gaan profileren en zo zijn zoektocht naar de pure muziekervaring een extra impuls te geven. Sindsdien specialiseert hij zich in de authentieke uitvoeringspraktijk. Hij studeerde viola da gamba bij Jaap ter Linden en kreeg tevens onderricht van Anneke Pols, Rainer Zipperling, Mieneke van der Velden, Freek Borstlap en Philippe Pierlot. Hij heeft een uitgebreide concertpraktijk, waarin solo-optredens een belangrijke plaats innemen. Daarnaast is hij een veelgevraagd solist in bijvoorbeeld voor uitvoeringen van de passies en cantates van J.S. Bach. Met de viola da gamba speelde hij voor radio en tv en heeft hij zijn medewerking verleend aan diverse cd-opnames, waaronder recent een tweetal uitbundig geprezen solo-cd's, een dvd en de eerste cd-opname van de Matthaeuspassie van J. Theile. Over zijn cd “Moved by Marais”, werd in de internationale pers geschreven: “If I had to recommend just one cd to a Marais neophyte, this would be it.”

Meer informatie, recensies, interviews, foto's en muziekvoorbeelden kunt u vinden op www.ralphmeulenbroeks.com.

Ralph bespeelt een originele 6-snarige viola da gamba van Georg Aman (ca. 1705) en kopieën van 17e eeuwse gamba's: een 7-snarige basgamba naar Michel Collichon (1693), gebouwd door Reinhard Ossenbrunner en een 6-snarige "division viol" naar Christopher Simpson (1665), gebouwd door Floris-Jan van der Voort. De strijkstokken komen van Joel Sivan en Gerhard Landwehr.

*De naam Rousseau is de familienaam van Ralph's moeder, die terug te voeren is tot de Rousseau's in het 18e-eeuwse Frankrijk. Wellicht zelfs tot de befaamde gambist/muziekwetenschapper Jean Rousseau?

De muziek uit dit programma is na het concert in haar geheel op cd te verkrijgen in de vorm van de nieuwe opname: “Chansons d’amour”.

---||----

Eerstvolgende concert: 15 oktober 2008: Zimbello: Nelleke ter Berg, gitaar; Brechtje Roos, blokfluiten en Martine Sikkenk, mandoline

Programma pauzeconcert

Woensdag 1 oktober 2008 12.45 - 13.15 uur

Uitvoerende: Ralph Rousseau Meulenbroeks, viola da gamba

Chansons d’Amour

M. Magne	Cent mille chansons
Louis de Caix d'Hervelois	Air
J. Ferrat	La montagne
Johann Sebastian Bach (1685-1750)	Wohl mir, dass ich Jesum habe
J. Brel	Ne me quitte pas
Marin Marais (1656-1728)	uit "Le quatrième livre de pièces de viole" (1717) -Badinage
M. Legrand	Les moulins de mon coeur
R. Vincent, M. Delpech	Pour un flirt

Zingen! Daar gaat het om bij het spelen van de viola da gamba. Volgens vele liefhebbers aan het Franse hof in Versailles kon dit barokke 7-snarige strijkinstrument het dichtst bij de kleur van de menselijke stem komen. Niet voor niets heet de bovenste snaar van de viola da gamba nog steeds de “Chanterelle”. En dus schreef de beroemde Marin Marais een stuk dat “de menselijke stemmen” (les voix humaines) heet en verlustigden koningen en hoge edellieden zich in het paleis te Versailles aan vele stukken met een overduidelijke liedvorm, of aan variaties op bekende liederen. Zo kennen we inmiddels trouwens ook Ralph Rousseau Meulenbroeks: als vertolker van dit repertoire.
Maar in dit programma gaat hij met zijn gebruikelijke onbevangenheid nog een flinke stap verder. Waarom geen moderne liederen spelen? Waarom niet de fantastische liedvormen van het Frankrijk van de 18e eeuw zetten tegenover de uitzonderlijk mooie Franse chansons van tweehonderd jaar later? De karakteristieke klanken van de viola da gamba blijken zich hiervoor uitstekend te lenen. Van “Cent mille chansons” tot Marin Marais en van “Sous le ciel de Paris” tot Louis de Caix d’Hervelois. Van Versailles naar Parijs en terug. Het bewijs dat zingen een universeel gegeven is...

---||----

Om de traditie van de pauzeconcerten voort te kunnen zetten, stellen we uw bijdrage (richtbedrag € 2,50 p.p.) op prijs. Hiervoor staat een bus bij de uitgang.